

מנה בנתן

שינוי הדף היומי בדון קצרו

לע"נ רבי רפאל בן רבי אלעזר רובינשטיין זצ"ל
הערות רובינשטיין זצ"ל
והנצחות טל' 0548449853 או מייל MABADAF12@GMAIL.COM

גלוין 16 פרשת שמיני תש"פ

שבת מד-ג

של חנוכה מפני החברים בשבת ואמר רב שכדאי הוא ר"ש לסמוך עליו בשעת הדחק.

ר"ל הסתפק בחיטים שזרעם בקרקע וביצים שתחת תרנגולת האם הם הוקצו גם לדעת ר"ש שהוא התיר מוקצה דוקא כשלא דחאו בידיים אך את החטים והביצים הללו הוא דחה בידים, או שלר"ש אין כלל מוקצה, ור' יוחנן אמר שלר"ש אין מוקצה אלא שמן שבנר בשעה שהוא דולק, כיון שהוקצה למצוותו הוקצה לאיסורו, אך קשה מברייתא ששנינו שאם עיטר את הסוכה בכגדים וסדינים מצויירים ינות שמנים וסלתות אגוזים אפרסקים שקדים ורימונים אשכולות ענבים ועטרות שבלים אין להסתפק מהם עד מוצאי יו"ט אחרון, אך אם התנה הכל לפי התנאי וגם ר"ש מודה שאין לקחת עצים מהסוכה ביו"ט, כמו שר' חייא בר יוסף אמר לפני ר' יוחנן שלא נוטלים עצים מהסוכה ביו"ט אלאמהסמוך לה ור"ש מתיר ולכו"ע בסוכת החג בחג אסור ואם התנה הכל לפי תנאו וזה מוקצה כמו שמן שבנר, ויש לומר שמוקצה למצוה הוא כמו מוקצה לאיסור, וכן אמר ר' חייא בר אבא בשם ר' יוחנן שלר"ש יש מוקצה רק בשמן שבנר כשהוא דולק כיון שהוקצה למצוה הוקצה לאיסורו, ורב יהודה אמר בשם שמואל שאין מוקצה לר"ש אלא גרוגרות וצימוקים, אך קשה שיש דברים נוספים, כמו ששנינו בברייתא שאם העלה לגג תאנים שאכל מהם לעשות גרוגרות וכן ענבים שהעלם לעשות צימוקים יאכל מהם רק אם הזמינם קודם שבת וכן אפרסקים וחיבושים וכל מיני פירות, וזה רק לר"ש שהרי לר' יהודה יש מוקצה גם בדברים שלא דחאו בידים, אך ניתן לומר שהברייתא הזו היא רק לדעת ר' יהודה והחידוש הוא שאף שאכל מהם קודם בכ"ז אסור לקחתם בשבת ללא הזמנה.

ר"ש בן רבי שאל את רבי עמוד ב מה הדין לר"ש בתמרים שהם בוסר ומניחים אותם להתבשל בסלים אמר לו רבי שהם לא מוקצה ורק גרוגרות וצימוקים הם מוקצה לדעתו, אך קשה שרבי עצמו סובר שמותר להשקות ולשחוט ביו"ט יונים ביתיות אך לא מדבריות, ולת"ק יונים מדבריות הם יונים שיוצאים מהשובך מפסח עד זמן הגשם וביתיות חוזרות ללון בלילה בתוך התחום, ורבי סובר שאלו שחוזרות בחורף נחשבות ביתיות ומדבריות הן אלו שאינן נכנסות כלל לעיר וא"כ רבי סובר שיש מוקצה, אך ניתן לומר שהמדבריות הם כמו גרוגרות וצימוקים שאין דעתו עליהם כלל, או שרבי באמת חולק על ר"ש בדין מוקצה והוא אמר לבנו רק לדעת ר"ש, או שהוא סובר כר"ש אך לענין יונים הוא אמר לדעת המחמירים במוקצה שהם יודו שאלו שנכנסות בימות הגשמים נחשבות ביתיות, רבה בר בר חנה אמר בשם ר' יוחנן שאמרו שהלכה כר"ש, ואמנם שאל את ר' יוחנן סבא שכיניו קרויה או סרויה האם מותר לטלטל קן תרנגולת בשבת והוא אמר שאסור כיון שהוא עשוי רק לתרנגולים, אך יש לומר שמדובר שהיה שם אפרוח מת שאינו ראוי למאכל ולא היה דעתו עבור כלבים, וזה כדעת מר בר

דף מד ר' יהודה בר שילא אמר בשם ר' אסי בשם ר' יוחנן שהלכה כר' יהודה בן לקיש שמותר להציל את המת מהדליקה. שנו בברייתא שאין להנות מהשמן שבכלי תחת הנר ור"ש מתיר. משנה מותר לטלטל נר חדש ולא ישן ור"ש מתיר, חוץ מנר שדלק בשבת עצמה. גמרא שנו בברייתא שלר' יהודה אסור לטלטל נר ישן ור"מ מתיר חוץ מנר שהדליקו בשבת ולר"ש מותר חוץ מנר הדולק בשבת עצמה, אך אם הוא כבה מותר לטלטל, אך כוס קערה ועששית אסור להזיז ממקומם, ולר"א בן ר"ש מותר להסתפק מנר שכבה ומשמן המטפטף אפילו כשהנר עדיין דולק ואמר אביי שהוא סובר כר"ש שאין מוקצה והוא מקל יותר ממנו שהוא מתיר אפילו שעדיין לא כבה, ולר"ש אסור כל עוד שהוא דולק, ולעולא הסיפא שלא יזיז כוס קערה ועששית הוא רק דעת ר' יהודה, ומר זוטרא אומר שגם ר"ש מודה לזה והוא התיר רק נר שהוא קטן ודעתו להשתמש בשמן לאחר שיכבה הנר, אך ר"ש לא התיר בכוס קערה ועששית שהם גדולים יותר ואין דעתו עליהם, והברייתא שאומרת שר"ש מתיר אף קערה מדברת בקטנה כנר והוא אסור בגדולה יותר ככוס, ור' זירא אומר שפמוט שהדליקו בו בשבת למתיר בנר ישן אסור, ולאוסר בישן מותר כיון שפמוט אינו מאוס, אך יש לדחות שיש ברייתא שאם ר' יהודה אסור במוקצה מחמת מיאוס ודאי יאסור במוקצה מחמת איסור, אלא יש לומר בר' זירא שפמוט שהדליקו בשבת אסור לכו"ע ואם לא הדליקו בו מותר שאינו מאוס.

רב יהודה אמר בשם רב שמיטה שיוחדה למעות אין לטלטלה, ור"נ בר יצחק מביא ראיה מהמשנה שמותר לטלטל נר חדש אף שאינו עשוי לכך עמוד ב א"כ ודאי מותר במיטה שהיא עשויה לטלטלה, אלא יש לומר בדעת רב שאם יחדה למעות אם הניח עליה מעות אסור לטלטלה ואם לא הניח עליה מעות מותר לטלטלה, ואם לא יחדה אסור רק אם יש עליה מעות, ואם היו עליה בין השמשות נאסר לטלטלה כל השבת, ועולא מביא ראיה בשם ר"א ממה ששנינו בשידה שהיא עגלת רכיבה והגלגל שלה כשהוא נשמט אינו נחשב מחובר לה להעביר טומאה ממנה ואלויה, ואינו נמדד עמה לשיעור מ' סאה שכלי עץ גדול משיעור זה טהור, ואינו מציל עמה באהל המת, שכשהיא מ' סאה היא נחשבת אהל להפריד ממה שבחוץ למה שבתוכה, ואין גוררין אותה בשבת כשיש עליה מעות ומשמע שאם עכשיו אין עליה מעות אף שהיו עליה בין השמשות מותר לטלטלה, אך ניתן לומר שהמשנה הזו היא כדעת ר"ש שחולק על מוקצה ורב סובר כר' יהודה

דף מה וכך מסתבר שהרי רב אמר שמניחים נר על דקל בשבת אך לא ביו"ט ולר' יהודה מוכן החילוק בין יו"ט לשבת כיון שמותר להשתמש ביו"ט בנר ולכן לא יניחו על העץ, ולר"ש ממילא אין מוקצה, וא"כ גם בשבת יהיה אסור להניח על עץ דבר שמותר בטלטול. ואף ששאלו את רב אם מותר לטלטל נר

השבת ולא אומרים מי אמר שהבעל יתיר לה, אך יש לחלק כדברי רב פנחס שמלכתחילה אשה נודרת על דעת בעלה, וכן יש להוכיח ממה ששנינו שנשאלים לנדרים של צורך שבת בשבת ואין צד מי אמר שיזדקק לו חכם להתיר, יש לומר שמספיק לשאול בג' הדיוטות, אך בכור נקרא אינו מוכן כי רק חכם מתיר.

אביי שאל לדעת ר"ש שכבתה מותר לטלטל הרי לר"ש מותר גם כשדולקת שגם אם תכבה הוא דבר אין מתכוון שהרי ר"ש מתיר לגרור ספסל אף שהוא עושה חריץ אם אינו מתכוון לכך, וחילק רב יוסף שר"ש מתיר אין מתכוון רק באופן שבכוונה אין איסור תורה אך אם יש איסור תורה בכוונה גם לר"ש אסור לכתחילה, ורבא דחה חילוק זה שהרי ר"ש מתיר במוכרי כסות ששמים עליהם כלאים למכירה ובלבד שלא יתכוונו להנות מפני החמה או הגשמים והצנועים מפשילים במקל לאחריהם ובכוונה יש איסור דאורייתא, ובכ"ז מתיר ר"ש

דף מז ורבא מחלק שר"ש אסר בנר הדולק מכיוון שהוא נעשה בסיס לדבר האסור.

ר' זירא אמר בשם ר' אסי בשם ר' יוחנן בשם ר' חנינא שרבי התיר לרבי רומנוס לטלטל מחתה עם אפר שבה, ור' זירא הקשה לר' אסי ממה ששנינו שאדם את בנו ואבן בידו וכלכלה ואבן בתוכה, ור' יוחנן מבאר שמדובר בכלכלה מלאה פירות, ומשמע שבלי פירות לא, ור' אסי שתק שעה אחת ואח"כ הוא אמר שבמחתה של ר' רומנוס מדובר שהיה שם קרטים הראויים לשימוש, ואביי מקשה שקרטים אינם חשובים, ואף שהם ראויים לעניים אך שנינו שבגדי עניים לעניים אינם מוקצה אך עניים לעשירים הם מוקצה, ואביי רצה להסביר שהתירו מחתה באפרה כגרף של רעי, ורבא דחה שגרף של רעי הוא מאוס ומחתה לא, ועוד שגרף של רעי הוא מגולה והמחתה מכוסה, ורבא אומר שההתר הוא כמו שטלטלו לפני ר"ג מחתת נחושת אגב האפר שהיו צריכים לו למרות שהיה עליו שברי עצים, והברייתא שאוסרת לטלטל מחתה שיש עליה שברי פתילה מדברת בגליל שהחשיבו שם שברי פתילה להדלקה.

לוי בר שמואל שאל את רב הונא בר חייא ואת ר' אבא בפתח הישיבה האם מותר להחזיר בשבת מטה של טרסיים שהיא מטה שעשויה להתפרק ולהחזיר והם התירו לו, אך רב יהודה אמר שרב ושמואל אוסרים להחזיר מטה זו, ויש גם ברייתא שהמחזיר קנה מנורה חייב חטאת ושל סיידים לא יחזיר ואם החזיר פטור, ור' סימאי מחייב בקרן עגולה ופוטר בקרן ישרה, ור' אבא ורב הונא שהתירו סוברים כמו הברייתא שמלבנות וכרעי המטה ולוח של סקיבס שזה העץ של מושכי הקשת לא יחזיר ואם החזיר פטור, **עמוד ב** ולא יתקע בחוזק והתוקע חייב חטאת ורשב"ג מתיר ברפוי והם התירו במטה של טרסיים להחזיר ברפוי, ובבית ר' חמא היתה מטה כזו והחזירו ביו"ט ואמר תלמיד לרבא שזה בנין מן הצד ואסור מדרבנן ואמר רבא שהוא סובר כרשב"ג שמתיר ברפוי.

משנה מותר לתת כלי תחת נר כדי לקבל ניצוצות אך לא יתן שם מים שהוא מכבה **גמרא** יש להקשות שאסור לבטל כלי מהיכנו ומבאר רב הונא בר רב יהושע שהניצוצות אין בהם ממש.

אין להוכיח מהמשנה כר' יוסי שאוסר גרם כיבוי שהרי הוא דיבר על שבת והמשנה אוסרת גם בע"ש שהברייתא אומרת שאין

מרימר שר"ש מודה בבעלי חיים שמתו שאסורים אך מר בר רב יוסף סובר שר"ש מתיר גם בעלי חיים שמתו, והוא יעמיד בדברי ר' יוחנן שיש שם ביצה שנולדה בשבת, אך קשה שר"ג סובר, שר"ש שמתיר מוקצה הוא מתיר גם ביצה שנולדה, ויש לומר שר"ג יעמיד את דברי ר' יוחנן בביצה שיש בה אפרוח, רב יצחק בר יוסף אמר שר' יוחנן סובר כר' יהודה וריב"ל סובר כר"ש ואמר רב יוסף שעל זה אמר רבה בר בר חנה בשם ר' יוחנן שאמרו הלכה כר"ש אך הוא אינו סובר כך, ואביי אומר שהיה מעשה בבית ר' אבא מחיפה שנפל מנורה על בגדו של ר' אסי ולא טלטלה כי הוא תלמידו של ר' יוחנן והוא סובר כר' יהודה אך ורב יוסף אומר שמנורה חמורה מנר שהרי ר' אחא בר חנינא אמר בשם ר' אסי שר"ל אמר שמנורה הניטלת ביד אחת מותר לטלטלה והניטלת בב' ידים אסור לטלטלה ור' יוחנן אמר שגם הניטלת ביד אחת אסור לטלטלה, ורבה ורב יוסף ביארו בזה שאדם קובע לה מקום, ושמואל אמר בשם ר' חייא

דף מו שמתיר לנטות ולפרק בשבת כילת חתנים שהוא אינו נקרא אהל ואין איסור מצד שקובעים לה מקום, ואביי מבאר שר' יוחנן אסר רק במנורה של חוליות שמא תתפרק ויחבר מחדש, ור"ל התיר רק כעין חוליות שיש לה חיתוכים סביב לה וזה רק נראה כשל פרקים, אך של פרקים ממש אסור לכו"ע אפילו קטנה ובגדולה ר"ל אסר שהוא גזר משום גדולה של חוליות ובקטנה ר"ל לא גזר, ור' יוחנן גזר גם בקטנה, אך קשה שר' יוחנן סובר שהלכה כסתם משנה וראינו במשנה למעלה על מוכני של עגלה שמותר לטלטלה כשאין עליה מעות אף שהיו עליה ביה"ש וכדעת ר"ש, ור' זירא אומר שניתן לומר שר' יוחנן יעמיד את המשנה כשלא היו עליה כלל מעות ביה"ש ומותר גם לר' יהודה, ריב"ל אומר שרבי הורה בדיוספרא כר"ש בנר, והסתפקו אם הוא התיר מנורה כר"ש שמתיר בנר או שהוא הורה לאסור במנורה אך בנר הוא התיר כר"ש.

ר' מלכיא טלטל נר בבית ר' שמלאי ור' שמלאי הקפיד עליו, וכן ר' יוסי מהגליל טלטל נר לפני ר' יוסי בר חנינא והוא הקפיד עליו, ור' אבהו טלטל נר במקומו של ריב"ל אך במקומו של ר' יוחנן הוא לא טלטל נר והוא סובר כר"ש אך מפני כבודו של ר' יוחנן הוא לא טלטל לפניו.

רב יהודה התיר לטלטל נר שמן כר"ש אך הוא אסר של נפט שהוא מאוס, ורבה ורב יוסף התירו אף של נפט.

רב אויא הגיע לבית רבא עם רגלים מלוכלכות בטיט ורבא הקפיד עליו ורצה לצערו ואמר לו מדוע התירו מנורה של נפט אמר לו שזה ראוי לכסות בו כלי, ואמר לו א"כ נטלטל את כל הצרורות שבחצר שהן ראויות לכסות כלים, אמר לו שלא היה עליהם שם כלי מהתחלה משא"כ נר, **עמוד ב** כמו שהתירו בברייתא שירים נזמים וטבעות כמו כל הכלים שמותר ליטול בחצר כיון שיש עליהם תורת כלי, ואמר ר"ג בר יצחק ברוך ה' שלא ביישו רבא לרב אויא, אביי שאל שבמשנתנו התיר ר"ש את מותר השמן שבנר וקערה ולענין בכור סובר ר"ש שכל בכור שאין מומו ניכר אינו מוכן שישחטו ביו"ט, ויש לחלק שבשמן לא אדם מצפה שיכבה הנר וישתמש בשמן אך בכור אדם לא מצפה שיפול בו מום ביו"ט שגם אם יפול מום מי אמר שיהיה מום קבוע, וגם אם יהיה קבוע מי אמר שיזדקק לו חכם לראותו, ורמי בר חמא מקשה ששנינו שמפירים נדרים שהם לצורך

נותנים לתוכה מים בע"ש, ואין צ"ל בשבת, ואמר רב אשי שזה גם לרבנן והסיבה היא שהוא מקרב את כיבויו.

פרק במה טומנין

משנה אין טומנים בגפת זבל מלח סיד וחול בין לחים בין יבשים ולא בתבן זגין ומוכין ובעשבים אין טומנין בלחים שהם מוסיפים הבל אך מותר להטמין בעשבים יבשים **גמרא** הסתפקו אם מותר להטמין בגפת של שומשומים שהמשנה דברה על זיתים או גם על שומשומים, ויש להוכיח שר' זירא אמר בשם תלמיד של ר' ינאי שקופה שטמן בה אין להניחה על גפת זיתים ומשמע ששומשומים מותר, אך ניתן לומר שגם שומשומים אסור לטמון בתוכה, אך לענין הקופה, שומשומים אינם כזיתים שאינם מעלים הבל למעלה,

דף מח רבה ור' זירא ראו שעבד של ריש גלותא מניח כד מים על פי הקומקום ורבה גער בו, אמר לו ר' זירא שמיחם על מיחם מותר, אמר לו שמותר רק במיחם שהוא רק מעמיד את החום אך כאן הוא מוליד חום חדש, אח"כ ראו שהעבד מניח מטלית על פי החבית ומניח עליה כלי להוציא יין וגער בו רבה ואמר שהוא יבא לסחוט המטלית, ואמנם התירו בפרונקא התירו לתת בגד על גיגית שאינו מקפיד אם יהיה שרוי במים שהוא עשוי לכך, אך כאן הוא מקפיד והוא יבא לסחוט.

רב אדא בר מתנה שאל את אביי אם מותר לטלטל מוכים שטמנו בהם, ואמר אביי שאמנם קופה של תבן הוא מפקיר אך אינו מפקיר מוכים שהם יקרים יותר ולא התבטלו להטמנה ואסור, ולכאורה יש להוכיח ממה ששנינו שטומנים בגיזי וביצי צמר ובלשונות של ארגמן אך אין מטלטלים אותם, אך יש לומר שאין מטלטלים רק אם לא טמן, ואם טמן מותר, והחידוש הוא שלמרות שהם ראויים לשכב עליהם הם מוקצה.

רב חסדא התיר להחזיר מוכים לסדין ודוקא שכבר היו שם, ורב חנן בר חסדא אמר לרב חסדא ששנינו בברייתא שמתירים בית הצואר בשבת אך אין פותחים ואין נותנים מוכים לתוך הכר או הכסת ביו"ט וק"ו בשבת, יש לומר ששם מדובר בחדשים שעושה אותם כלי, וכן כתוב בברייתא שאם נשרו מחזירים אותם בשבת וביו"ט.

רב יהודה אמר בשם רב שהפוחת בית הצואר בשבת חייב חטאת משום מכה בפטיש **עמוד ב** ורב כהנא מקשה מדוע במגופת חבית מותר לפתוח ורבה מבאר ששם אין המכסה נחשב חיבור אך בבית הצואר זה נחשב חיבור, ור' ירמיה הוכיח ממה ששנינו ששלל של כובסים ושלשלת מפתחות ובגד שתפור בכלאים הוא חיבור לטומאה כל עוד שלא התיר, ורואים שגם לא בשעת מלאכה הוא חיבור, והמשנה בכלים אומרת שמקל שעשאו יד לקרדום הוא חיבור לטומאה בשעת מלאכה ומשמע ששלא בשעת מלאכה אינו חיבור, ור' זירא מחלק שלא בשעת מלאכה אדם זורקו בין העצים אך בבגדים שעומדים לכיבוס גם לא בשעת מלאכה נח לו שהם יהיו ביחד שאם יתלכלכו יכבסם שוב, וכך שנו בסורא אך בפומבדיתא הביאו זאת בשם רב כהנא או רבא שמה שאמרו כל המחובר לו הרי הוא כמוהו אמר רב יהודה בשם רב שזה כדעת ר"מ שאומר בית הפך של שמן תבלין ונר שבכירה מטמאים במגע ולא באויר כמו הכירה עצמה, ולר"ש טהור שהוא סובר שאינם ככירה ור"מ סובר שהם אינם

ככירה אך רבנן גזרו בהם לחברם, ולא גזרו על אוירם שלא יבואו לשרוף עליהם תרומה וקדש **שפסק במה טומנין**

שנו בברייתא שמספרים העשויות מפרקים, ואזמל של רהטני שמחליקים בו תריסים הם חיבור בשעת טומאה אך לא לענין טהרה בהזאה, ויש להקשות ממה נפשך שאם הוא חיבור לטומאה מדוע זה לא חיבור להזאה ואם אינו חיבור להזאה מדוע הוא חיבור לטומאה, ורבה מסביר שהחילוק הוא שמדאורייתא ודאי הוא חיבור בשעת מלאכה אף להזאה ושלא בשעת מלאכה אינו חיבור כלל

דף מט ורבנן גזרו על טומאה אפילו שלא בשעת מלאכה כמו שעת מלאכה לחומרא אך לטהרו החמירו שאינו נחשב חיבור, וצריך שההזאה תגיע לכל חלק אף בשעת מלאכה.

הסתפקו במשנה אם בלחים נחשב מוסיף הבל גם בלחים מחמת דבר אחר, ואפשר להביא ראיה ממוכים של צמר, שלכאורה לא שייך לחים מחמת עצמם, ויש לומר שמצוי לחות ממה שמורטים בין הירכיים, וכך יש לבאר מה שר' אושעיא מוסיף שלא טומנים בכסות לחה ופירות לחים ומדובר שהכסות עשויה מצמר שבין הירכיים ואז הוא לח מחמת עצמו.

משנה מותר לטמון בכסות ופירות וכנפי יונה ונסורת של חרשים נגרים, ונעורת פשתן דקה ור' יהודה אוסר בדקה ומתיר בגסה. **גמרא** ר' ינאי אומר שהלובש תפילין יקפיד על גוף נקי כאלישע בעל כנפים, לאביי, שלא יפיח בהם, ולרבה שלא יישן בהם, והמעשה באלישע היה שגזרה מלכות רומי שהמניח תפילין ינקרו מוחו ואלישע הניח תפילין ויצא עמם לשוק וראהו קסדור הממונה והוא רץ אחריו והגיע אליו, ואלישע נטלם בידו, שאל אותו מה בידך אמר כנפי יונה, ופשט ידיו ונמצא כנפי יונה, ולכן הוא נקרא כך, והוא אמר יונה, שישראל נמשלו לה שכתוב כנפי יונה נחפה בכסף וכמו שיונה כנפיה מגינות עליה כך ישראל מצוות מגינות עליהם.

הסתפקו אם ר' יהודה במשנה חלק על נעורת או על נסורת של חרשים, ובברייתא כתוב להדיא שלר' יהודה נעורת פשתן דקה היא כזבל שמוסיף הבל.

משנה טומנים בעורות ומותר לטלטלם אך גיזי צמר טומנים ולא מטלטלים ונוטל הכיסוי של הקדרה והם נופלות מאליהם ולר"א בן עזריה קופה מטה על צדה ונוטל שאם יטול כך לא יוכל להחזיר ולחכמים נוטל ומחזיר. **גמרא** ר' יונתן בן עכניאי ור' יונתן בן אלעזר ישבו ולפניהם ישב ר' חנינא בר חמא והם הסתפקו האם המשנה דברה בעורות של בעה"ב אך של אומן שמקפיד עליהם אין מטלטלים או שאף של אומן מטלטלים, ואמר ר' יונתן בן אלעזר שאין מטלטלים של אומן, ור' חנינא בר חמא אמר שר' ישמעאל בן ר' יוסי אמר **עמוד ב** שאביו היה אומן של עורות, והוא אמר בשבת הביאו עורות ונשב עליהם, ואין להביא ראיה מנסרים שמותר לשבת על של בעה"ב ואסור של אומן שמקפידים עליהם יותר, ויש ברייתא שבעורות בין עבודים בין שאינן עבודים מותר לטלטל, ויש חילוק בהם רק לענין טומאה ומשמע שמותר אף של אומן, ויש לדחות ששל אומן אסור, והברייתא אמרה שרק לגבי טומאה יש חילוק, שהיא דיברה על של בעה"ב, שרק בעבודים יש טומאה ונחלקו בברייתא לת"ק אין מטלטלים של אומן, ולר' יוסי מטלטלים.

עוד הסתפקו, ל"ט אבות מלאכות כנגד מי, אמר ר' חנינא כנגד מלאכת המשכן, ור' יונתן בן אלעזר אמר שר"ש בר' יוסי בן לקוניא אמר שזה כנגד ל"ט פעמים בתורה שמוזכר השורש מלאכה, ורב יוסף הסתפק בפסוק לעשות מלאכתו אצל יוסף אם הוא נמנה, ואביי הקשה שנמנה כמו שאמר רבה בר בר חנה בשם ר' יוחנן שלא זזו עד שהביאו ס"ת ומנו אמר לו רב יוסף שלא יועיל למנות כי יתכן שהפסוק והמלאכה היתה דיים לא נמנה, שהוא רק אומר שנגמר המלאכה או שלא מונים את הפסוק של יוסף, כמו הדיעה שדורשת פסוק זה שלעשות צרכיו נכנס, ויש ברייתא מפורשת שלא חייבים אלא על מלאכה שכיוצא בה היתה במשכן, הם זרעו וקצרו וכן הם העלו קרשים מעגלה לקרקע והורידו מהעגלה לקרקע כך אתם לא תוציאו מרשות לרשות, הם הוציאו מעגלה לעגלה כך אתם לא תוציאו מרה"י לרה"י, ואביי ורבא או רב אדא בר אבהה מבאר שהאיסור הוא להוציא מרה"י לרה"י דרך רה"ר.

לרבא מותר לטלטל גיזי צמר שכבר טמנו בהם שאל תלמיד שבא אותו יום לישיבה ממה ששנינו שנוטל את הכיסוי והם נופלות.

דף נ אך רבא התכוון שהם מוקצה רק כשלא יחדם להטמין בהם, אך אם יחדם להטמנה הם אינם מוקצה. וכן רבין אמר בשם ר' יעקב בשם ר' אסי בן שאול בשם רבי שאינם מוקצה אם יחדם להטמנה, ורבינא מעמיד את המשנה שאסור רק בשל הפתק שעשויים להעמיד עליהם סחורה, וכן מוסיפה הברייתא, ואם התקינם למלאכה אינם מוקצה.

רבה בר בר חנה שנה לפני רב שחריות דקל שגדרם לעצים ונמלך עליהם עבור ישיבה צריך לקשרם שהוא מעשה מוכיח ולרשב"ג מותר גם ללא קשירה וכן הלכה, ודעת רב שצריך קשירה, ודעת שמואל שמספיק מחשבה ולרב אסי מספיק ישיבה גם ללא מעשה או מחשבה, רב סבר כת"ק ושמואל כרשב"ג ורב אסי סובר כמו הדעה בברייתא שיוצאים בפשתן או צמר שעל המכה כשצבעם בשמן או במשיחה אך ללא שמן ומשיחה אסורים, ואם הלך כך מבעוד יום מותר לצאת גם ללא שמן ומשיחה, ורב אשי מוכיח כן מהמשנה שקש שעל המטה לא ינענע בידו ובגופו מותר, ואם היה עליו מאכל בהמה או כר וסדין מבעוד יום מותר לנענע גם בידו, ור' חנינא בן עקיבא הוא החולק על רשב"ג שפעם הוא מצא חריות של דקל שגדרו לעצים והוא אמר לתלמידיו חישבו עליהם היום כדי שנוכל לשבת עליהם מחר ולא ידוע אם היה בית האבל או בית המשטה, ומשמע שרק בגלל שהיו טרודים התיר בלי קשירה אך בסתם, כן צריך קשירה.

רב יהודה אומר שאדם יכול לקחת עפר מלא הקופה ולהשתמש בו לצרכו ומר זוטרא דרש בשם מר זוטרא הגדול שצריך ליחד לו קרן זוית ואמרו התלמידים לרב פפא שזה כרשב"ג שמספיק מחשבה, שהרי לרבנן צריך מעשה, ורב פפא אמר שגם רבנן הצריכו מעשה רק בדבר שהוא בר מעשה אך בעפר לא צריך מעשה שהוא לא עשוי לכך, והברייתא אומרת שמותר לחפוף כלים בשבת בכל דבר חוץ מכלי כסף בגרתקון שזה ממחק ומשמע שמותר בנתר וחול אך יש ברייתא שאסור בנתר וחול ונחלקו הברייתות האם חול צריך מעשה להתירו בטלטול או לא, ויש לדחות שלכו"ע צריך מעשה והם נחלקו במחלוקת ר'